



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

רב טוראי שרית שוורץ ז"ל



בת רות ובן-ציון

נולדה בירושלים

בתאריך ט"ז באלול תשכ"ה, 13/9/1965

התגוררה בירושלים

התגייסה באוקטובר 1983

שרתה בחיל התקשוב

נפלה בעת שירותה

בתאריך ד' בתמוז תשמ"ד, 3/7/1984

נקברה בהר הרצל

אזור: א חלקה: 21 שורה: 12 קבר: 5

הותירה אחריה הורים, חמש אחיות ושני אחים

בת 19 בנפלה

קורות חיים

בת רות ובן-ציון, נולדה ביום ט"ז באלול תשכ"ה (13.9.1965) בירושלים. שרית למדה בבית-הספר היסודי על-שם דוד סטון, המשיכה ולמדה בבית-ספר "אורט" וסיימה את חוק לימודיה בבית-הספר "מכלל" - כולם בירושלים.

שרית גויסה לצה"ל בסוף חודש אוקטובר 1983 ולאחר הטירונות הוצבה בחיל-הקשר ושירתה כפקידה במשרד קשר. היא מילאה את תפקידה לשביעות רצון הממונים עליה והועלתה לדרגת רב"ט. ביום ד' בתמוז תשמ"ד (3.7.1984), נפלה רב"ט שרית בעת שירותה והובאה למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. השאירה הורים, אחות וכן ארבע אחיות ושני אחים חורגים.

במכתב התנחומים למשפחה כתב מפקדה בין השאר: "בתקופה בה שירתה ביחידתנו התחבבה על הסובבים אותה. כמו כן התגלתה כחיילת מסורה, ממושמעת ובעלת רצון לתרום ככל יכולתה בביצוע תפקידה בצורה הטובה ביותר".



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

משפחתה הנציחה את זכרה בבית-כנסת בשכונת מגוריה בירושלים. כן
הוקמה פינת זיכרון על שמה בשכונת גילה.



שוורץ שרית



שרית נולדה ביום ט"ז אלול תשכ"ה (13.9.1965)
להוריה רות ובן ציון שוורץ.

שרית גדלה בירושלים. את לימודיה היסודיים סיימה בבית הספר ע" דוד סטון, המשיכה ללמוד בבית ספר "אורט" וסיימה בבית הספר "מכלל" בירושלים. שרית התגייסה לצה"ל בסוף חודש אוקטובר 1983 ולאחר הטירונות הוצבה בחיל הקשר ושירתה כפקידה במשרד קשר. היא מלאה את תפקידה לשביעות רצון הממונים עליה והועלתה לדרגת רב"ט. בעת שהיתה בדרכה לבסיס בו שרתה, נפגעה שרית בתאונת דרכים ואחרי תקופה קצרה ביום ב' בתמוז תשמ"ד (3.7.1984) נפטרה. אלה מילותיה של אמה רות:

"נשיקה אחרונה על מצחך לאחר שעצמת את עיניך,
נשיקה אחרונה במצח לך שרית לנצח.
לו רק יכולתי לראותך וללטף שיער ראשך
לחבקך לחוש אותך בזרועותי לנשק לחייך בשפתי "

ועוד מדבריה של האם :

"ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך
מדוע נתן ומדוע לקח מענה לשאלה זו לא ימצא לעד."
שרית השאירה אחריה הורים, ארבע אחיות ושני אחים.
במכתב תנחומים למשפחתה כתב מפקדה :

" בתקופה בה שירתה ביחידתנו התחבבה על כל הסובבים אותה, התגלתה כחיילת מסורה, ממושמעת ובעלת רצון לתרום ככל יכולתה בביצוע תפקידה בצורה הטובה ביותר."

משפחתה הנציחה את זכרה בבית ספר תל"י בגילה וכן הוקמה פינת זכרון על שמה בשכונת גילה.

המשפחה מתגוררת כיום במבשרת ציון.



יהי זכרה ברוך

ספר זה מוקדש לך שרית
הטובה היפה והנערצת
אהבתנו היקרה...
ספר זה הוא רק מעט
ממה שנאסף ונכתב ע"י חבריך
אמד ואחיותיך
ממעמקי הלב כתבנו לך
מתוך הגוף והנשמה
תהי נשמתך צרורה
בצרור החיים
ומנוחתך בגן העדן של אלוהים

ה' נתן וה' לקח

פזמון: ה' נתן וה' לקח
יהי שם ה' מבורך
מדוע נתן ומדוע לקח
מענה לשאלה זו
לא ימצא לעד

א: מדוע צעירים ורכים
לקחת מאתנו אלוהים
מי בתאוונה ומי ממחלה
השאלת לו הנשמה
לתקופה כה קצרה.

פזמון: ה' נתן וה' לקח
יהי שם ה' מבורך
מדוע נתן ומדוע לקח
מענה לשאלה זו
לא ימצא לעד

ב: נשמת צעירים וצעירות
אליך אלוהים אספת
ולנו הותרת גופה
להטמין באדמה בכאב נורא

פזמון: ה' נתן וה' לקח
יהי שם ה' מבורך
מדוע נתן ומדוע לקח
מענה לשאלה זו
לא ימצא לעד

ג: כי מעפר אתה ואל עפר תשוב
זקן ושבע בימים
ולא עלמה ועלם צעיר רך בימים

פזמון: ה' נתן וה' לקח
יהי שם ה' מבורך
מדוע נתן ומדוע לקח
מענה לשאלה זו
לא ימצא לעד

ד: כפי שאנו עם נבחר
הם נבחרים אחד אחד
כפרי יפה מראה
כפרח צבעוני ונאה.

חלפה עברה לה עוד שנה
ושרית שלי על משכבה
חורף קיץ סתיו אביב
ושרית בליבנו תמיד
מי היה מאמין שכבר כמה שנים
שאינך איתנו שרית
אך עמנו את תמיד.
ליבנו ומחשבותנו אליך שרית
בכל חג, מועד, שמחה ומסיבה את חסרה
חסרונך מעיב על השמחה על חג וחגיגה
מקום לך תמיד נשמור
ואותך תמיד נזכור
בכל לב יש תמיד פינה נחמדת
לך שרית המיוחדת...
כל אוהבך ומוכרי זכרך
באים בכל שנה אל קברך
מתכנסים ומזילים דמעות
על קברך הירוק.
כי בג' תמוז תשמ"ד
הלכת מאיתנו לעד.
נשמתך פרוחה
וגופך באדמה
אך רוחך עמנו
ואת תמיד שלנו

אמא האוהבת
רותי

שרית שלי

א: אי שם במרומים
יושבת ילדה שרית שמה
משקיפה היא ממרום אלינו מביטה
עיניה תכול שמים
דמעה על לחיים
עורה לבן וצח
ופנים לה פני מלאך

פזמון: שרית שלי היית
שרית שלי את
שרית שלי תהיי
שרית שלי לעד

ב: אליך נפשי נסחפת
וכל כולי רוטטת
לו רק ירדת משמים
בלובן כנפים
להריח ריחך לחוש מגע ידך

פזמון: שרית שלי היית
שרית שלי את
שרית שלי תהיי
שרית שלי לעד

ג: נפשי מה נכספה
לתת לך נשיקה
ולו רק לשניה רדי שרית אלינו
עמנו את היית, עמנו את תמיד

פזמון: שרית שלי היית
שרית שלי את
שרית שלי תהיי
שרית שלי לעד

תפילה לאלוהים

א: בבוקר יום בהיר
קיץ וחמסין
יצאה היא לדרכה
לקבל דרגה

פזמון: הוי אלי ענני
תפילתי שמעני
בתי הלכה מבלי שוב
מתי מתי תשוב

ב: מכונית קטנה נוסעת
ובעמוד פוגעת ומעוצמת המכה
איבדה הכרה

פזמון: הוי אלי ענני
תפילתי שמעני
בתי הלכה מבלי שוב
מתי מתי תשוב

ג: ובית החולים
הומה מבקרים
מצפים לישועה
לנס שלא קרה

פזמון: הוי אלי ענני
תפילתי שמעני
בתי הלכה מבלי שוב
מתי מתי תשוב

ד: חמישה ימים בגסיסה
ועיניה לא פתחה
נפרדה מחבריה
מכל מכריה

פזמון: הוי אלי ענני
תפילתי שמעני
בתי הלכה מבלי שוב
מתי מתי תשוב

ה: בין חיילים ופרחים
נחים הם כאחים
באדמה בין אבנים
כולם כולם שווים

נשיקה אחרונה

א: נשיקה אחרונה על מצחך
לאחר שעצמת את עיניך
נשיקה אחרונה במצח
לך שרית לנצח

פזמון: לו רק יכולתי לראותך
וללטף שער ראשך
לחבקך לחוש אותך בזרועותי
לנשק לחייך בשפתי

ב: עוד שנה ועוד שנה חלפה
ואת שרית במנוחה
מנוחה שכולה עדן
בין אלפי פרחים ואבן

פזמון: לו רק יכולתי לראותך
וללטף שער ראשך
לחבקך לחוש אותך בזרועותי
לנשק לחייך בשפתי

ג: בין רשרוש ועלעול העלים
צל ענף וצפצוף צפורים
ובגן שכולו עדן
מתערבב החול עם האפר

פזמון: לו רק יכולתי לראותך
וללטף שער ראשך
לחבקך לחוש אותך בזרועותי
לנשק לחייך בשפתי

שרית

- א: יום ועוד יום
שנה ועוד שנה
מחכים לשובך
ואת אינך...
- ב: מתי כבר תגיעי
נו מתי?
לא נתיאש, נמשיך להתעקש
לא נוותר, נמשיך לקטר
- ג: למה אותה?
דוקא אותה?
ובכלל אחרים...
יקירתינו נשמתנו
חזרי כבר אלינו....
- ד: קצרי רוח אתם
עד משיח יעירכם
עשי מאמץ
רק עוד קצת
חזרי רק לרגע, ועוד קצת...
- ה: מידי שנה עורכים לך הזכרה
את קברך מנשקים
בוכים ובוכים
כי אותך לא נשכח
לעולמי עולמים

שיר אהבה

א: אהבה של שנה
בשיא פריחתה
חייל וחיילת כיבו הגחלת

פזמון: היו הם שניים
זוג משמיים
צעירים ויפים
זוג אוהבים

ב: במדי צבא פוסעים
יד ביד אוחזים
יונה ויון עפים
ולעת ערב שבים

פזמון: היו הם שניים
זוג משמיים
צעירים ויפים
זוג אוהבים

ג. הוא עלם חמודות
היא פניה ענוגות
יפי נפש וגוף
אהבו ללא לאות

פזמון: היו הם שניים
זוג משמיים
צעירים ויפים
זוג אוהבים

ד: שרית ואלי שמס
אשר נפרדה דרכם
איש לדרכו הלך
ועולם כמנהגו נהג

פזמון: היו הם שניים
זוג משמיים
צעירים ויפים
זוג אוהבים

ה: הוא שחקן כדורגל
והיא בהר הרצל
נחה בקברה בשיא אהבתה

פזמון: היו הם שניים
זוג משמיים
צעירים ויפים
זוג אוהבים

שרית אחותי!

אני יושבת בחדר כעת מסביב חפצים של שנינו, דברים שאהבת
ודברים ששמרת .

יושבת אני כעת וכותבת כמה מילים לזיכרך : אכן שרית לא נשכח מה
היית עבורי ועבור כל בני משפחתך מהיית מקור גאווה ואם ביופיד ואם
באצילות ואם בכל הדברים שאיפנו אותך לטוב.

אני מתבוננת מידי יום בהוריניו הם נושאים את כאבם עימם כאב אישי
מעורבב עם רגשות , געגועים חזקים לראותך.

לעיתים אנו מסתכלים על הדלת ומחכים לראות את דמותך ניצבת בפתח
ואומרת "רותי" ! אך רגע זה לא מגיע זה רק דמיון.

אומנם כותבת אני כמה מילים אך דברים רבים אשר עברתי עם האדם הקרוב
אלי ביותר לא אוכל להעלות על הכתב כל השערות, כל השיחות, וכל העזרה
וייעוץ אשר יעצת לי בילדותי .

למי אוכל לספר כעת את מה שעובר עלי בלב ואת כל המציק לי....?

לפעמים אני חולמת ורואה אותך יחד עם אלי חברך שאותו כל כך אהבת.
זוג יפה , זוג אוהב, זוג שהגורל בינכם הפריד.

כמו אחים הייתם כל דבר כאן בחדר מזכיר את אהבתכם היפה אם זה מתנה
שקנה לך או דבר שקיבל והשאיר אצלך.

הרבה דמינתי בראותי אתכם מתחת לחופה כלה יפה עם חתן יפה זוג מאושר.
דמינתי לראות אותך אמא לעזור לך ולשמך בשעת הצורך אך כל זה הפך
לחלום חלום שלא התגשם.

אוהבת עירית

06/11/83

לשרית שלום

כשראיתי אותך ההקר יום א' במדים מאוד התרגשתי מפני

א. פתאום נעשית גדולה בעיניי.

ב. ואת במדים ניראת מאוד מאוד חמודה.

21 נראה לי שאת תדעי להסתדר. בצבא צריך לדעת איך לחיות ולדעת לא להתנדב וזה נראה לי שתדעי לעשות.

תיגשי למרפאה ותאמרי שאת צמחונית ושאת לא אוכלת כלום במטבח רק בשקם ואז יתנו לך אישור למטבח לתת לך ירקות ופירות. ואז תקחי עגבניה, מלפפון, פלפל, וגזר ותעשי לך סלט קטן (יש לך סכין).

יש לך מזל שלא יורדים ^גגשמים אחרת היה לך קשה מאוד מפני שבאוהל קר ורטוב והחיים די נעשים (מזופטים) נקווה שלא ירד גשם עד גמר הטירונות.

שרית מיום ליום את תתרגלי למצב ותראי שהמצב לא כל כך נורא אני מקוה שעד יום שבת השבוע יחלוף מהר ותגיעי הביתה עם עוד חוויות.

להתראות שלך

אבא

בס"ד

ג' בתמוז תש"ן
26 ביוני 1990

שרית שורץ ג' בתמוז 1984 תשמ"ד.

היום מולאים שש שנים למותה, שש שנות מכאוב של פרח יפה מראה שנקטף ונגדע טרם עת. וכאילו רק אתמול קרה...

שרית

נערת היפה והנערצת, בשיא פריחתה ובשיא האהבה. ובעוד מתכנן לה חברה האוהב את מסיבת ההפתעה ליום הולדתה, מגיעה אלינו הבשורה האיומה הנוראה והמפחידה, ששרית היקרה נפגעה קשה בתאונה.

היה זה בבקר יום שישי כשיצאה שרית במכוניתו של חברה המפורסם אלי אוחנה, מכונית הפיאט 127 צהובה לבסיס בצבא כדי לקבל דרגה, נסיעה שממנה לא חזרה ואת הדרגה קיבלה רק לאחר מותה.

את רוע הגזרה קשה לשאת, משנה לשנה גדל הכאב.

שרית שהיתה אחת ויחידה אהובה על כולם ומיוחדת... אינה חוזרת...

אם זה "רגע של שטן אם זה יד הגורל" אם כך נכתב לה או אחרת שום דעה לאם כואבת אינה מתקבלת.

עוצמת הכאב כה גדולה הגוף הנפש והשלמות נפגעה.

והמכה היא לעולם עד אין סוף, שרית נישאת עימי בתוכי כחלק ממני שחסר שאיננו עוד שהלך מבלי שוב.

החג אינו חג ושמחה אינה שמחה כשאת שרית הלכת, ולא זכית להנות מאביב ימיד ולחקים בית.

פרחים מדי שנה אנו מניחים על קברך, במקום לפזר ביום כלולותיך אך... הגורל אכזר.

נראה שיש מי שקובע ואוסף את יפי הגוף והנפש, את המובחרים שבפרחי הגן.

אנו מזילים דמעות כמים ואלוהים קישט בעוד פרח את גינתו שבשמים.

שרית !

היום בשעה 17:00 יפגשו כל מוקירי זכרך ליד קברך בחר הרצל שבירושלים, ושוב נחזור ונשחזר, נכאב ולא נשכח.

שרית

שם

במרומים העתקת את משכנך
ואותנו הותרת עם הכאב.

רצון

אלוהים כך קבע
לנו המכה קשה

פה

ונערצת נקטפת
טרם מלאו לך י"ט אביבים
אנו נשארנו בוכים

תמיד

נזכור ונשמור לך אמונים
ואת עלינו שמרי ממרומים

אהבת שרית

נפגשנו בכנרת
קורנת וזוהרת
שפתיים אדומות כדובדבנים
לחיים ורודות כשושנים

הו מה נעמת לי שרית
ויפה בחיוך היית
אזכור הימים עת היינו חולמים
ובכנרת היינו משכשכים
כל כלך טהר וזוהר

ש - שקטה ועדינה

ר - רבבה של חברים

י - יקרה הייתה לרבים מאיתנו

ת - תמירה ויפה

ש - שאלות רבות עוד לא שאלנו

ו - ושירים לך כתבנו

ו - וזרי פרחים השארנו לך כמזכרת

ר - רגע מר והכל נגמר

ץ - צער וכאב השארת לכולנו

מה חבל !

בכינו מאד

בערב שקדם לאסון לא חשבתי, אפילו לא יכולתי לחלום, מה יכול לקרות למחרת בבוקר. הייתי בסרט וסיפרו לי שעיניך שרית נצצו כשהסתכלת בהנאה על כל השחקנים והסרט. שמעתי שכולם בילו. ערב זה במצב רוח מרומם - ולמחרת, בהגיע יום שישי בבוקר. יום האסון הכבד. לך יקירתי שרית לא נותר רגע אפילו לומר מילה בודדה לחבריך ולמשפחתך. עצמת ארת עיניך המבריקות - שניה - ובלי אמירת שלום עזבת אותנו ליבך חדל מפעום ולמרבה הצער הרופאים לא הצליחו להחיותך. עברו ימים שבעה ובאנו לקברך הרענן כל שאהבו אותך ושלעולם לא ישכחוך כל מי שעמד ליד הקבר ובמיוחד אלי אהובך והוריך.

העמקתי לחשוב - מה למעשה קרה? הרי זה לא יאמן! והנה אנו עומדים ליד קברך הרענן של ילדה צעירה ויפה כבת 19 בסך הכל, לא יכולנו לעשות כלום אלא לבכות - בכינו מאד מכוון שאהבנוך שרית!

בכינו כי אין ולא תהייה עוד שעה אחת בה לא נחשוב עליך ונדמה לראות את פנייך הנעימים ואת עיניך מלאות הברק. אכן היית בחורה טובה שאין אפשרות לשכך. מעולם לא התווכחנו לריק ומעולם לא היתה בנינו אי הבנה בחורה טובה היית. אהבת את היפה ואת הטוב!

אני זוכרת שאהבת פרחים כאמר הפתגם: "האוהב פריחים אינו יכול להיות אדם רע". שרית היקרה זכרך ילווה אותי לעולם ובכאב אני אומרת: תנוחי בשלום ליד קיברי החיילים והחיילות.

הרהורים...

הלילה שלפני האסון בבית חולים הדסה עין כרם - דקות ספורות לאחר שנודע על האסון האוירה בחדר הייתה כבדה מחניקה חוסר אוויר לנשימה כאילו כולם נדחסו לצינוק ללא דלתות וללא חלונות וחיכו לרגע שיוכלו לצאת... האם היתה זו בריחה מהסיוט של המוות הזה? הראש כאב הרגשה של ריקנות איומה ממלאת את החלל למה זה קרה לה? איך יתכן שהאחות מדברת עליה בפניה אילנו במושגים של הייתם חברים שלה? השאלה חוזרת ובעקשנות... למה ומדוע? ... כולם נושמים בכבדות ומרוב שקט יש הרגשה שאפשר לשמוע את הדופק... ובעצם ובכל זאת - למה זה קרה לה! אומרים שבשאלה זו טמון המימד האמידית של סיוט האדם מאז שחר האנושות...

למה צריכים למות? ובמיוחד כשהימים כה כבדים ומייסרים - והשנים קצרות מעבר להסטוריה התמודדו תרבויות שונות עם הסיוט שנקרא מוות בדרכים שונות היו כאלה שחיו עם מתיהם היו כאלה שחנטו את מתיהם ושימרו אותם בפרמידות. ויש פתגם בדואי שמספר "לו הייתי נדרש לשתות את היס הייתי שותה אותו להרוס את ההר הייתי מפורר אותו אך נגד המוות מה אפשר לעשות?!" יש החושבים שאדם חי במה שהוא מותיר אחריו חי בדורות שלאחר מכן. ואמנם שרית חיה ללא ספק בזכרון חבריה וכל זכרון של החברים של שרית ז"ל מבטא האלבום המסופר והמסמל יותר מכל את שאיפתה ליופי לאמנות ולשלמות ואשר דפיו הם: רותי עירית וכל החברים

מאילנה וארנה

ירושלים יום ד' 4.7.84

מילים של רגע לשרית שורץ ז"ל

לראות אותך כך במיטת חולים
היית בחורה מעונה לאחר התאונה...
כשרציתי לראות אותך בחיים ולא בתמונה
זאת היתה בכל אופן בליבי אמונה
שתחיי לידי ולא באדמה טמונה.
וכך שאני עומד דום מתחת לפני החמה
ורואה אותך מוכנסת לעולם הדממה
כשאת לו זרה
וממנו אין חזרה.
זה היה מקרה מחריד
כשאצלי אני מרגיש כל גיד ווריד
כשאת עיני ממך אינני לרגע מוריד.
בעודי שומע את הרב הצבאי... מדקלם...
כשצלם אלמוני פה ושם מצלם
אני מרגיש את עצמי רועד ואילם,
ניצב ליד הקבר הפתוח רציני וחווור,
כשעלי מסתכלים מכל עבר
לעת צרה כל אחד לאחד חבר
מוקף באנשים ביניהם מתלחשים,
בוכים מוכים והמומים
בעת הנחת הפרחים

נשמעה לפתע זעקת אחים :
איך הלכת מאתנו פתאום
כסוף חלום....
עד היום אינני מאמין ,
שכך אראה אותך בבית העלמין
אהובתי שרית אותך לעולם לא אשכח
שאת לי היית כאחות ואני לך כאח
בקרוב חשבנו להתחתן
ובכך עם עצמנו להתמתן
ועכשיו נשארתי לבד
כשעולמך עליך אבד.
וכך שאינני מסוגל להוסיף בחייך להתערב
ואליך להתקרב,
אני מרגיש שהכל מסביבי חרב.
ברגע הכנסך למקום ההוא,
ישמור עליך הקדוש ברוך הוא
כשאנו נבקר אותך לעיתים קרובות
כשאת חרותה בזכרונם של :
האמהות והאבות .
וזאת לי ממך למזכרת
כי אין לי דרך אחרת....

שלך לנצח אלי

נכתב ע"י משה קליזנר
ומוקדש לאלי אוחנה

שרית

פרח שנקטף בטרם עת
פרח יפה, רק אחד
פרח שנקטף ללא כל חטא
פרח יחיד ומיוחד
על לא כל עוול בכפו
נלקח מאיתנו לעולם
אך זיכרונות לא לקח עימו
ועם מכאוב ודמע הותיר את כולם

אותו פרח זו נערה
שנמצאת כעת בעולם חדש ערירית
אותו פרח זו שימחת חיים שנעקרה
זו אותה אחת - שרית

בעולם הזה אולי לא טוב
אך עדיף היה לו נשארת איתנו כאן
ולא הותרת אותנו מלאי מכאוב
מזילים דמעות שהיו לדם

אותה לא הכרתי
ולא ידעתי מה בנפשה
אך ממבט ראשון אותה חיבבתי
ובמבט ראשון את ליבי כבשה.
היתה הפרח הנישא מעל כולם,
היתה השושנה
היתה זו שכבשה בחיוד את כל העולם,
היתה המנגינה.

אך כשהגיעה הבשורה
הבנו שזה כבר הסוף
שמענו באיפוק מה שקרה
וידענו שלעולם לא יהיה עוד טוב

מי שהכיר ולא הכיר
ספק באנחה כפיים
ליוותה אותה כמחצית העיר
בדרכה האחרונה לשמים
הושמעו מטחי כבוד
ובלב כולם קוננה אותה תחושה
כל אחד בליבו הצליח לראות ולחזות
באותה שושנה חלושה

אולי את רואה אותי משם
כותבת שיר ומזילה דמעות
אולי את מסתכלת על כולם
בזוג עינייך היפות,
מנסים לחלוק לך כבוד
בדרכך האחרונה,
מציפים אותך בדמעות,
אך את שוכבת, שותקת וכבר לא עונה.

אם את שם שומעת אותי
אחת מבין רבים דעי ששמך תמיד איתי
ועם עוד הרבה הרבה אוהבים.

אולי עדיף המוות מהחיים
ושם לך יותר טוב
אולי שמה ימים טובים באים
ואת לא סובלת מכאוב

אך למה אלי ? למה אותה ?
לקחת בטרם עת
למה נערה בצעירותה
צריכה כאב כה רב לשאת
אז עשה טובה אלוהים
ותן לשאר לחיות
אל תתלוש מימנו את החיים
ומנע כאב ובכיות

עד כמה נסבול עוד האל שבשמים
אתה לי רק הגד
עוד כמה חיוכים ומבטים שמחים בעניים
נצטרך אנו לאבד ?

לעירית באהבה מריקי

ש - שמחת חיים עיניים מאירות ושוחקות

ך - רעות אחוה ואהבה

י - יופי שלווה וחדוות חיים ליווד

ת - תמיד אהבוד כולם

נזכרד ונאהבד אילנה, אלי
וכל ידידיד

ש - שמחת חיים עיניים מאירות ושוחקות

ר - רעות אחוה ואהבה

י - יופי שלווה וחדות חיים ליווך

ת - תמיד אהבוך כולם

זכרון

יפים הם חיים האדם והזכרון הוא מתוק מכולם
אותך שרית נאהב לעולם גם כאשר עכשיו עזבת
את כולם.

ירושלים קברות רבים בה ובהם גם את קבורה
אך תמיד בזכרון תהיי חרוטה.

אהבתי לך היתה פורחת ועכשיו שהלכת היא נובלת
אהבתי לך הייתה תקווה את שעזבת עכשיו אכזבה.

אחות היתה לה:

אחות היתה לה לשרית
עירית שמה.

קטנה מימנה שתמיד עזרה לה
ושירתה אותה ככל שיכלה
ובשיא פריחתה של שרית הלכה
שרית היפה לעולמה והשאירה את עירית
כעולם חרב.

אחות הייתה לה
תלמידה טובה
חברה טובה
שכולם אהבו אותה
כשהייתה לשרית תמיד לסמל

חבר היה לשרית

חבר היה לשרית אלי שמו
תמיר ויפה ובשיא פריחתו
נקטעה אהבתו שהייתה לו כסמל
בחייה ובמותה הייתה שרית את אלי
חבר נאמן שחקן מצטיין כולם
אהבוהו וכולם רצו בה גבוהה ויפה הייתה שרית שלנו

ידידת נפש

ידידת נפש הייתה לי.
איתה חילקתי שעותי איתה בילתי
את זמני ואיתה חילקתי את סודותי
והיא איננה עוד.

ברק עיניה אינו מקביל עוד את פניי
ואין עוד לב מקשיב ואוזן שומעת
למדנו בבתי ספר שונים ובטבריה נפגשנו
היא - בישנית
ואני - אנני בישנית
היא - ידה בכל ויד כל בה
אני - ואילו אני ידי בכל לא הייתה ויד כל לא הייתה בי
שובבות מדבקת ודוברת אליך בשפתך

לרותי והמשפחה כולה

משפחה מאושרת היתה לשרית
זוג הורים וחמישה אחים
עמלו ועבדו ההורים
סיפקו כל מחסור לילדים
אהבה ושמחה היתה בביתם
אך לפתע אסון פקדם
מה נורא הדבר ילדתם
הבכורה נדמה

בכו ההורים על מר גורלם
ונחמתם היתה באחים שנשארו
עברו וחלפו הימים
ובין שמחה לשמחה
נובט העצב בעיני ההורים
רצון האם להנחם
כי לא יכלה לו לטבע האכזר
ולאחר תאונה קשה
עוד לא הספיקה לשאוב נחמה

לשרית

יושב לבד עצוב במבוכה
למה הלכה לה הלכה הנערה
הלכה רחוק ואפילו רחוק מאוד
לא יודע אם אוכל לראותה עוד

השאירה בליבי ניצוץ של אהבה
שלעולם לא יכבה עם המון אכזבה
שאותה מרגיש ואפילו רואה.

לאן הלכת בלי להשאיר סימן
אותי עזבת כמו ילד קטן
שאבד את יקירתו

היו ימים שלחשתי לך
אוהב אותך לתמיד
ולא אשכחך בעתיד

שרית....

שרית היקרה

שרית היקרה מדוע זה קרה ?
את מאיתנו הלכת
וכלל לא הרגשת
מלמטה גיששת

אל הדרך לבחוך
כי זה מה שנחוך
חיפשת לך נתיב
אך הוא כלל לא הקשיב
ולא רצה...
שתשובי בחזרה

שרית את שומעת אותי
זה לא יכול להיות
זה חייב להשתנות
בואי נחזיר את הגלגל לאחור
והכל יהיה טהור
כפי שהיה בהתחלה
ונשכח את מה שקרה
כלא היה...

יום שישי

לקום ביום שישי בבקר
ולחשוב על העולם
כמה טוב הוא וגם חם
יום שישי על כולנו אהוב
לצאת בערב לשמחה ולשוב
לשוב לבית האהוב לבית החם
לשכב במטה ולחשוב על מחר

אך יום זה נהפך לסיוט
בלב יש משהו צבוט
נלקח מאתנו משהו יקר
שבמקומו לא יבוא אותו הדבר
את היום ההוא לא נוכל להחזיר
אולי רק בחלום הבהיר...
בחלום הבהיר והזוהר
שיהיה לך תמיד לזר

אך זכרי שרית, אותך לעולם לא נשכח

י שרון

ב"ה

.... "אינני מכירה את שרית כלל, ובגלל... תמונתה המחייכת אלי
כאומרת... כתבי עליי. העלי בשיר ובחרוזים את מותי הפתאומי. "זכרוני
כולם - לעולם"....

עיני מלאך
ליבי זועק... היאך ?

אב נאנח
ליבו לא נח
אם מבכה את ילדתה
שהיתה...

טרם פקחת את עיניך שרית
ושחור מיד ראית
חרש נטלו ממך את הנשמה
והובילו אותך אל עולם... הדממה

שרית
אותך בוכים כולם
אולם...
זה דרכו של העולם

דמותך חקוקה בלב מקורבייך
מהלומה קשה ניחתה על אהוביך

את חיוכך המתוק נטלת עימד
שרית... לעד יזכר שמך.

שרית

לראשונה פגשנו בה. בשרית ביום חורף קר וגשום. שער שתני ועניים כחולות.

שרית נכנסה והביטה בנו במבט מהסס כל שהוא, אך במהרה נסתלקה הזרות ביננו והיא הפכה חביבת הבנות.

בלילות הארוכים שבדידות היתה זוחלת ומאימת התפתחו ביננו שיחות ארוכות על הבית, ההורים על עירית אחותה, והתאומים פיני ובת-אל. חלק משיחות אלו התפתחו לשיחות רומנטיות עד מאוד שכן שרית היתה בעלת נפש רומנטית עד מאוד וראתה בקשר בינה לבין חברה קשר עמוק. נחזור להתחלת העבודה במקמ"ר היה לה קשה אין ספק, שברירית ועדינה היתה.

אך לא לאורך זמן היא התגברה ועוד איך התגברה עד שלעיתים עזרה לשאר חברותיה במשמרת. שרית היתה יפה!

ונוסף על זה היה לה חוש יוצא מן הכלל לאסטטיקה ולאופנה, ובלילות בשעה שהיתה חוזרת מבלוי למשמרת לילה לבשה פעם ג'ינס ווצ'ר אדומים יפה עד מאוד.

חלק מהחוויות שהבנות זכרו שפעם שרית חלמה באמצע הלילה שהיא בולעת את המכתבים של המקמ"ר וכל פעם שהיו נזכרים בזאת כולן היו פורצות בצחוק פרוץ.

כמעט שנה תמימה עברה מאז שבאה והלכה מאיתנו שרית אך העניים מסרבות להאמין ומחפשות את דמותה. תמיד תהיה שמורה בליבנו.

שרית !

די זה נגמר . אלו היו מלותיו של אבי כשהודיע לי על מותה של שרית

היא מתה ? שאלתי ואי אפשר היה לתאר מהם המחשבות העוברות בליבי

באותו רגע. שרית היפה שכל כך אהבתי והערצתי איננה .

סגרתי את שפורפרת הטלפון ולמרות שקשה היה להאמין פרצתי בבכי שהסגיר

את כאבי הרב.

אך היום לאחר שלושה חודשים כשהמקרה כבר מתעקל לא הבכי הוא המסגיר

את הכאב. אלה הרגשות התמונות הזכרונות והכאב שאין לתארן במילים

שרית ! יהי זכרך ברוך.

מוקדש לעירית

שרית

יפה טהורה צחה כשלג

ילדה שפתאום נהיתה לאישה

בכל מקום משרה אווירה של התפעלות

התרגשות ואהבה.

זכה כלבנה כל חלק מגופה.

כל חלק מאברי גופה כמו גילוף של פסל

שערה רך כמשי נוצץ

נופל על גופה כנסיכה אצילית ...

עיניה היפות והתכולות תמיד צוחקות

ומקרינות אושר ואהבה...

גם כשכעסה שכחה בשניה...

שרית ! ילדה יפה...

ויתרת כל כלך מהר על חייך שרק זה

עתה החלו.....

אמרת שאת אוהבת, אמרת שטוב לך

ושמחנו יחד אתך

אז למה הלכת ???

הותרת כאב חבוי ורגעים מכושפים

זרקת חיצים חדים בהרבה לבבות מתגעגעים

לבבות של חברים, מכרים, הורים ואחות שכל כך חשה בחסרונך

וכואבת כאב עמוק וחבוי...

אפילו סתם אנשים שראו אותך

ולו למאית השניה, דמותך נחקקת

חזק בזכרון...

היית כרוח סערה שחלפה מעל כולם

18 שנה, הותרת רושם חזק ופליאה

של יופי.

עזבת, הותרת הכל מאחוריך ונעלמת כלא היית...

רק בסיפורי האגדות קראתי על

מלאכים בלבן, על אנשים שעשו רק טוב בלב ונעלמו...

סיפור כזה ראיתי במו עני ולא ישכח לעולמי עד,

בכל מקום שאהיה אזכיר את שמך **שרית**

אני זועקת לאבינו שבמרומים שישמור עליך

ושיתן ומנוחתך תהיה בגן עדן

משום שהוא נטל מאיתנו יהלום

שהוריו ליטשו אותו 18 שנה

לו יכולתי יפה שלנו שרית לקחת את ידך

ולהחזיר אותך אלינו, אך אין בי את

העוצמה והכח לעשות בניגוד למה

שהחליט אלוהים...

אני כועסת, כועסת מאוד שרית שויתרת על
חייך בקלות, הותרת את כולם המומים ומסרבים להאמין שאת כבר
לא שייכת לחיים.

אלוהים לקח אותך אליו והשאיר אותנו
יתומים, ילדה יפה, ילדה טובה, ילדה של אמא רותי
ואחות של עירית, הותרת את כולם עם כאב בלב.

כאב עמוק שלא ימוש לעולם

אותך נחיה תמיד, אפילו שאת

רק רוח שתחלוף על פנינו

בשבילנו את איתנו בנשמה

עמוק עמוק בפנים

יהיא שמך ברוך

ומנוחתך בגן השושנים

של אלוהים...

אוהבת תמיד

רחל סיטי

אל תבואו ללותני בדרכי האחרונה !
בואו לבקרני בביתי הישן, כבראשונה !
אל תספידוני לאחר מותי !
בואו תסעדוני עוד בי נשמתי !
אל תבכוני לאחר מותי !
בואו וראוני כשעיני רואות !
ל אחר מותי תדברו עלי טובות !
הכנסו לביתי אורחים ואורחות !
אל תזכרוני רק לפי תמונות !
בואו תראוני בעינים זקנות !
בין קירות אשא את העבר.
בואו בקרוני, פן יהיה מאוחר !
אל תלווני לבית עולם ברב-עם !
מוטב תבקרו בביתי מדי פעם !
ידוע : לכל איש טרדות בביתו,
אבל עם מותו - מאוס לא יקח אתו.
זכרו את המתים בחייהם עודם נושמים,
בקבר ביתם מהלכים זועפים מהמים.
מה יתרון לאדם חי על המת ?
יכול עוד לתקן בדעתו את האמת.
ואם תבואו ללוותני בדרכי האחרונה -
תשאלו מתי ראיתם אותי חי לאחרונה ?

מבט לאחור

- א: במבט לאחור....
יושבת אני וחושבת
הייתי רוצה לראות
דברים קצת אחרת
- ב: הייתי רוצה לראותך
בשמלה לבנה מפוארת
כלה יפה מהודרת
פוסעת עם זר ביד
מול המון אורחים בסך
- ג: במבט לאחור...
הייתי רוצה לראותך
מאושרת מחייכת ואוהבת
חובקת בן או בת נחמדת
מלטפת מרגיעה
ואם מסורה...
- ד: הייתי רוצה שתשובי
ותמשיכי לקרוא לי בשמי
לשמוע את קולך
הקורא רותי מרחוק
והוא חרוט בי כה עמוק
- ה: במבט לאחור...
הייתי רוצה שתחיי
שתשארי עמנו לעד
כי כולנו אוהבים
ולא שובחים מבט מיוחד
ויופי נערץ
- ו: במבט לאחור...
יושבת אני וחושבת
הייתי רוצה לראות
דברים קצת אחרת...

121

שרית אחותי

מי יכול להאמין שאכן זה קרה ? ...

מי יכול לשאת את גודל המכה ...

הלב כבד, העין בוכיה

והנשמה לא מוצאת מנוחה

אכן שרית לא תשוב להיות עמנו ?

אכן שרית כבר לא שלנו ?

ועוד טרם מלא לה י"ט שנה

ואהבתה את החיים בשיא פריחתה....

נלקחה מאתנו זוהרת ומאושרת

לעולם אחר שכולו תכלת

גדול הכאב מנשוא ואין לו תרופה

בליבנו מקומד לעד שרית אהובה

כולנו כואבים , כולנו דואבים

ותמיד תמיד אוהבים....

אמא...

⑦

אסון המסוקים/ קרן חגג

מה עוד נותר לאמר לאחר ש- 73 כבר אינם.

איך אפשר להסתכל בפניהן של אותן משפחות, אשר אחר ילדיהן מחפשות.

לגעת, רק עוד פעם אחת הן רוצות.

20 שנה- זו רק ההתחלה.

אב צריך לראות את בנו בתוך בור שהתכסה.

קשה להאמין כיצד נעשה, ולמה דווקא לנו זה קרה.

ילדים, נערים, גברים, כולם תמימים...

מה פשענו אלוהים!?

משאלה/קרן חגג

אני אומר: הלוואי שיהיה, הלוואי שיקרה.

לפתע קול ממרומים: קול הנושא אחריו הרבה הדים.

קול האומר לִפְקֹחַ לך אחת ועשה לך ניסים...

ואני אומר: השב את המתים!